

ülése. —
aegersze-
a rendes
tárgyso-
és Zarka
ijaztatása

mét telje-
mult hét-
alatszky
t alispán
ökítették.
te Zarka
ijaztatása

ozta, hogy
e alapján
e szerint
er korona
nt. Zarka
00 korona

tokos há-
k a köz-
tványozta,
nak a há-
e nyugdi-
ugyanily
a fizetési
észeresen
isziviselei
unkát vé-
a termelő
gi egyen-
kedvezőn
alnoiki kar
módjában
övödelmé-

kerthe a
ivelésti
élelmzési
ék meg a
a gabona-
az április
nak. Ezen
nne, mert
ezőgazda-
rü is, úgy
í termés

t inditvá-
l a keres-
hatósági
on a bör-
zmatalpat,
yermekek.
ek részére.
nindhárom
n örülünk
iselőknek
vulni fog
illetékes
nak nagy

mekeknek
mekha'an-

közgyü-
án 2 óra
tanácster-
al: 1. En-
ülés jegy-
esítése. 3.
tevékeny-
ztáros és
ése. 5. Az
és előter-
l és költ-
metáni in-

nyközség
n tartott
lött, a fő-
oly bibo-
minthogy
irilis tag-
kegyura
n tanuje-

let adta, ennél fogva indítványozza, hogy a község az elhunyt halála fölött érzett részvétének jegyzőkönyvileg adjon kifejezést. A bejelentés tudomásul vétele mellett a község részvétét fejezi ki, s erről a veszprémi káptalant értesíti. — Bejelenti a főjegyző, hogy a község a Balatoni Múzeum egyesületbe alapítótagul belépett. — Bozay János megfélebbezi a vendéki út készítése ügyében hozott községi határozatot. Tekintve a felelősségekben felhozott indokokat, a képviselőtestület felmenti Bozay Jánost a vendéki út elkészítésének kötelezettsége alól, ehelyett felhívja, hogy közmunkáját a diskai és hatosi úton szolgálja le. — A kézbesítők kérelmére részükre egy-egy székér ágfát kiutal. — Megszavazza a róm. kath. tanítók eddig élvezett 240—240 K drágasági pótlékát az 1917. évre is. — Horváth Jenő főjegyző és Németh Jenő adóügyi jegyző működési pótlékot kérnek. Németh Jenő adóügyi jegyző részére az 1917. évre 300 korona működési pótlékot szavaz meg. Horváth Jenő főjegyző kérelmét, — minthogy azt az előjárás nem tárgyalta, elutasítja. — A lóosztályozáshoz bizalmi férfiakul Bozay Jánost és Mojzer Endrét választották. — Előadja a főjegyző, hogy a villanytelep átvétele ügyében Bokrossy Jenő veszprémi és Breuer Arnold budapesti mérnököktől kért a szakértői eljárásra ajánlatot; a villanybizottság Bokrossy ajánlatát fogadta el, ki már a telepet megtekintette s az egész eljárásért 400 korona szakértői díjat kér. A villanybizottság ezt is elfogadta, mindezek után a község értesítette a Ganz Rt.-ot, hogy a végleges átvétel napja kitűzhető. Az eljárást a képviselőtestület tudomásul veszi.

Megjegyzés a kabaré krónikájához.

Kötelességünk, — mert elhallgatásával a közvélemény megnyilvánulása ellen követnénk el mulasztást — megemlítenünk, hogy a hangverseny után egy kis szépség-hiba történt. Egy kisebb társaság ugyanis a hangverseny után a kaszinóba verődött össze, hogy ott Terpsichorének áldozzon. Meg is tette, nem kicsiny nehezítést, sőt megbotránkozást idézván fel a komolyabb gondolkodású közönségnél. Ezt, a legenyhébben kifejeztem, meg gondolatlanúságot ma, semmi ellenérvélés nem menti. Ezt bővebben kifejtetni, nem tarjuk idevalónak. Csak annyit jegyzünk meg, hogy ma, amikor nemcsak a fronton levő hozzánktartozók ezernyi szenvedése, féltett reagondolása foglalkoztat, hanem az élet napról-napra súlyosbodó gondjai nehezdednek reánk, szabad-e csak egy pillanatra is másfelé gondolnunk? Ma, amikor édes hazánk és mindnyájunk sorsa forog kockán? Vagy talán vannak olyanok is, akik nem érzik az idők súlyát? Hiszen érzi azt a ruhátlan, didergő csecsemőtől kezdve, — mert hát ilyen is van, még pedig Tapolczán, a kenyérkereső, a létfenntartással küzdő családapa, nem is említve az apátlaná lett hadiárva és özvegyek ezreinek lelki és testi szenvedéseit. Nem hisszük, hogy mindezekre gondolt volna az a társaság, amelyik a Kaszinóba vonult hangos szórakozásra. Nem. Mert ha gondolt volna, akkor ezt a botlást el nem követi, amelyet most már ugyan jóvá nem tehet, de aminek, míg a háboru tart, megtörténni többé nem szabad, mert legalább is nem illik.

Még egyet. A felsőbbség ugyan felhívta a nagyközönséget a Hősök emlékét megörökítő bizottságok megalakítására, azonban ez nem azt jelenti, hogy a megalakult bizottságok most az eszközi időszerű megválasztása nélkül alapot teremtsenek, ezen a réven pénzt gyűjtsenek. A hősök kegyelete ezt most még meg sem tűri, még ha az hangverseny, vagy bármely cím alatt rendeztessék is, mert erre a célra nem stilszerű, nem esztetikus a cselekmény. Hagyjuk azt jobb, alkalmasabb időkre. Hiszen talán még köztünk járnak, velünk élnek, sőt talán magunk vagyunk azok, akiknek hősi, de halotti emlékére áldozunk, sőt szórakozunk.

Azért, bármennyire dicséretet, elismerést érdemel is a hősök emlékét megörökítő

bizottság, s különösen annak lelkes elnöknőjének, Czunf Istvánnának ez irányban kifejtett buzgó tevékenysége, mégis most még időszerűtlennek tartjuk, hogy a hősök emléke javára, csak a lefolyt hangverseny kerete révén is, gyarapítsuk az alapot. Csendes, időnkinti gyűjtések, vagy talán kiállítások, matiné rendezése is meghozzák a háboru ideje alatt a kívánt eredményt. Sz. Ö.

Lesz világításunk. Mint ismeretes, a villamostelep olajkészlete fogytán van, így van ez azoknál is, akiknél nincs bevezetve a villamosvilágítás, mert ezeknek sem volt már világító olajuk. Tehát rövid idő alatt az egész város világítás nélkül maradt volna, ha nem jutunk petroleumhoz. Örömmel tudatjuk a közönséggel, hogy e nagy bajon segítettek. Mint értesülünk, kerületünk országgyűlési képviselőjének dr. Darányi Ignácnak közbenjárására néhány napmulva 100 métermázsza petroleum érkezik Tapolczára, s így úgy a köz-, mint magánvilágítás sulyos kérdése egy időre megoldást nyer.

Nyilvános köszönet. A Vörös-Kereszt Egyesület tapolczai fiókja részére az „Elesett hősök” emlékéért megörökítő bizottság 50 koronát volt szíves adományozni mely adományt hálással köszön az Elnökség.

Egyetlen színházi est az Apollo mozgószínházban. Folyó hó 25-én, jövő vasárnap Parlagi Kornélia soubrette primadonna, Pintér Imre, a népszínház v. tagja, Szöke Sándor, a nemzeti színház tagja, Delli Lajosné szalonkomika és Szabó Sárika színművésznő személyes fellépéssel színpadra kerül: Pesti cselédnek című vig operett moziképcs 4 színpadi és 4 film részben. Ezt követi fehér kabaré. Végül: a tapolczai piac. Drágasági szomorujáték. Az Apollo mozgószínház jövő heti fényes skeccséről a falragaszok s a jövő számunk részletesebben meg fognak emlékezni.

Szünet a polgári fiúiskolában. A tüzelőanyag hiányát az iskolák is megérezték. A polgári fiúiskolában az elmúlt hét 3 napján nem volt tanítás. Szombaton azonban ismét megkezdődtek az előadások s remélhetőleg ezután már zavartalanul folyhatik a tanítás.

Pénztézetünk közgyűlései ma délelőtt lesznek. És pedig a Tapolczavidéki Gazdasági Takarékpénztáré 10, a Tapolczai Takarékpénztáré 11 és a Balatonmelléki Takarékpénztáré fél 12 órakor.

Prologus. A hősök emléksobrára rendezett kabaréra írta Vázsonyi Izidor és elmondotta Faragó Aranka.

Mélyen tisztelt közönségem
Ismerősök volnánk régen...
Rövidke prologot mondok csendben-lassan,
Hogy önöknek esténk célját vázolhassam.
Ritkán volt alkalmunk, hogy össze jöhettünk,
Még nehéz az idők járása fölöttünk.
Szinte hozzá szoktunk, hogy sokról le-

Bálra, mulatságra pár éve nincs gondunk,
Tennis vagy jég-pályán senki sem élénkül,
Kinek volna kedve az ifjuság nélkül? !
... Az arany ifjuság nem törve csak fogya,
Ki tudja mit tőr el a lövő árokba!
Mi aggódva várjuk vajjon hazatér-e?
Vagy még százezreknek folyjon el a vére?
Ök hiven kitarznak, mi értünk szenvednek,
Jövőt biztosítanak e bántott nemzetnek!
De hány árva maradt, ki atyját siratja...
Hány anyát sujtott le elesett magzatja...
S kesergő özvegynek mily vigasztalása...
Hogy elhunyt férjének csak sírját se lássa,
Könnyet csal szemébe a hűség, a hála,
Mikor más szendereg, őt sirva találja. —
Enyhül a fájdalom, ha osztoznak benne
S a szentelt fájdalom részvétre ne lelnel?
A mi nagyságunkat részvétünk dicsérje,
Állítsunk oszlopot hősink emlékére!
Késő utódoknak ne csak azt regéljük,
Hogy hősink elszántan áldozták fel életük.
Ha távol sírjukra könnyet nem ejthetünk,
Örizzé emléktük hálás kegyeletünk!

Cukorjegyek szétosztása. Tegnap délelőtt osztották szét a község házában a

cukorjegyeket. Először a tanácsterembe tervezték a kiosztást, össze is jött oda legalább 500 asszony. Tessék elképzelni ötszáz asszonyt egy csomóban, akik közül mindegyik legelőször akar a jegyéhez jutni, mert mindegyik főzni siet. Volt is olyan lárma, kiabálás, hogy a jegykiadást a rendőrszobába kellett áthelyezni, illetőleg az udvaron várakoztak az asszonyok, míg utcánkint kiadták a jegyeket. A jegyek egy-egy hónapra kiszabott cukormennyiséget tüntetnek fel és ott veheti át mindenki, ahol vásárolni szokott, illetőleg ahol cukorkészlet van.

A kereskedő hivatása. Sokan még most is a kereskedőt mint valami fölösleges árdragítót emlegetik, ki jogtalanul befurakodik a termelő és a fogyasztó közé. Hogy mennyire nem így van, és hogy mennyire hasznos munkát végez a kereskedő, csak egy esetet említenek. A kereskedelem az árut oda viszi, ahol, arra szükség van. Például rendeltek is szenet a kereskedők, de szállítani nem lehetett. Már most akadt kereskedő, Keszler Jenő, ki számolt ez eshetőséggel, hogy szén nem lesz, sok-sok vagon fát hozatott Tapolczára. És ez volt a szerencsénk a hideg, a zord téli napokban, mikor csak telefonáltunk: kérek egy öl fát és délután már ott is volt. Mit csináltunk volna enélkül, most, mikor a fuvarosokkal nem is lehet beszélni? Ugye nem mindig olyan fölösleges a kereskedő.

Kemény tél. A szegény népek legkegyetlenebb ellensége a kemény, hideg tél február eleje óta tart s ki tudja még meddig lesz. Sok panaszt hallottunk az enyhe telekről, most részünk van Európaszerte uralkodó olyan hidegről, aminő nagy ritkaság. Az állandó nagy hideg számos nyomot hagy a szőlőkben és gyümölcsfákban is. Mert habár mindkettő nagy hideget elbir, azonban a hosszantartó kemény hideg rendszert nem mulik el kár nélkül, ezt tapasztalhatták az öregebb szőlősgazdák. Bárha a hótakaró elég védelmet nyújt, mégis a hó egyenetlen elosztásából kifolyólag vannak vékonyabb réteggel takart szőlőterületek is, ezek több kárt szenvednek. Bárha ne így lenne. A hótakaró a nappali néhány enyhébb óra alatt olvad ugyan, de már a korai délutáni órákban ismét fagyni kezd, úgy hogy reggelre ismét csikorog a hó talpunk alatt. A Balatont félméter vastag jégpáncél borítja, amelyen Zala és Somogy között megindult a közlekedés.

Termesszünk cirokot. Ma egy jobb cirokseprű ára 5—7 korona. Természetes, hogy ezt is az uzsora hajtotta föl, mert hiszen a cirokszakkal alig 50 százalékkal, a seprű ára pedig 800—1000 százalékkal emelkedett, de még a legnagyobb áron sem kaphatunk, mert kevés a cirok. Kívánatos volna tehát, ha kiszagdáink, akiknek gyermekei már nagyrésztben megtanulták a seprűkötést, foglalkoznának, hacsak kisebb mértékben is a ciroktermeléssel, ezzel nemcsak a saját házi szükségletüket fedeznék, hanem eladásra is jutna belőle. Aki cirokmagot akar venni, az jelentkezze a gazdakör titkárnál, aki a megrendelésre készségesen vállalkozik.

Ujra sorozzák a 26—45 éveseket. Az 1872. január hó 1-je és 1891. december 31-ike közt született, népfölkelésre kötelezettek 1917. évi február hó 26-tól március 19-ig terjedő időközben pótszemlére kötelesek jelentkezni, ahol alkalmasságukhoz képest osztályoztatni fognak.

A 18 éves népfölkelőknek, akik alkalmassak voltak, a rendezet szerint március hó 10-én kell bevonulniok.

Sikos járdák. A járdákra ráfagyott hó s a napközi olvadás olyan sikossá tette a járdákat, hogy a rajtuk való közlekedés valóságos életveszélyes. A nap enyhébb óráiban, midőn a járdákra fagyott hó kissé fölenged, könnyen le lehetne tisztítani. Az átjárók is nagyobb figyelmet érdemelnek, ezt azonban megtisztogatattja az előjáróság a foglyokkal. Jó volna, ha dobszó ufján figyelmeztetnék a lakosságot, hogy házuk előtt a gyalogjárdákat a fagyott hótól megtisztogassák.

